

[Egon Jensen.]

summen, før en særlig indkomst beregnes af fast ejendom, og at en- og tofamilieshuse er helt fritaget for særlig indkomstskat, bl. a. når arealet ikke overstiger 1.400 m² og grundværdien ikke overstiger halvdelen af den samlede ejendomsværdi. Det vil på jævnt dansk sige, at 95 pct. eller måske langt flere af disse ejendomme er helt fritaget for beskatning, så de kommer altså ikke ind under disse bestemmelser her, der sigter på andre end en- og tofamiliesejendomme.

Nu går man altså videre og siger, at det er bl. a. for at hindre fejlinvesteringer, at man foreslår disse ændringer. Er det nu ikke lidt søgt i denne forbindelse? Vil det ikke, uden at jeg peger på nogen eller nogle, faktisk betyde, at man tilskynder til en behændig brandstiftelse, når man efter reglerne nu vil blive helt skattefri, hvis ejendommen brænder, mens man ved salg af en tilsvarende ejendom til samme pris som erstatningssummen skal svare særlig indkomstskat? Man kan i hvert fald teoretisk stille det sådan op. Vil det ikke samtidig betyde, at enhver frivillig aftale i ekspropriationssager er udelukket, idet man vil søge at presse citronen til det yderste gennem en ekspropriationssag, når erstatningen nu vil blive skattefri uanset beløbets størrelse? Men det er måske det, man ønsker — det ved jeg ingenting om.

Vi finder, at det er urimeligt, at man går så vidt som anført i forslaget. Der er jo her tale om en helt generel bestemmelse; det kan dreje sig om tusinder af kroner og millionbeløb, som gøres skattefri uden nogen som helst betingelser. De bestemmelser, der i øjeblikket gælder, er dækkende for de tænkte situationer, og dem bør man bevare. Er situationen den, som jeg antydede før, at man stykkevis vil ophæve beskatningen ved salg af fast ejendom, ja, så er man et godt stykke hen ad vejen, men her ønsker socialdemokratiet ikke at marchere med. Vi mener, at de hensyn, der ved den særlige indkomstskat er

taget til en- og tofamilieshuse — og på en lang række områder er der indført rimelige bestemmelser — med ret og rimelighed er det, der er nødvendigt for at sikre, at man ikke straffer unødigt hårdt, men beskatter rimeligt. En yderligere begunstiging af arbejdsfri indtægter kan vi ikke medvirke til. De øvrige ting i lovforslaget kan vi drøfte nærmere i udvalget, hvor jeg går ud fra at vi får et materiale, der fortæller om de påståede urimeligheder, om vanskelighederne og om fejlinvesteringer.

Og så til sidst dette lille pip: var det ikke rigtigt, om man i stedet for stadig væk at udhule kapitalvindingsskatten fik en virkelig effektiv kapitalvindingsskat?

Stetter: På baggrund af den tale, som hr. Egon Jensen netop har holdt, er der grund til at gøre opmærksom på igen, at forslaget drejer sig om et meget begrænset felt inden for denne lovigning, som så ofte har givet anledning til hede debatter.

Det er jo rigtigt, som hr. Egon Jensen siger, at et flertal, et andet flertal end det nuværende, på et tidligere tidspunkt har fundet det på sin plads at gennemføre regler om fritagelse for beskatning af disse særlige fortjenester, ganske vist under specielle omstændigheder, hvor man udskød beskatningen, men det er dog resultatet i, at det er meget sjældent, at disse fortjenester er kommet frem til beskatning.

Vi tager nu skridtet fuldt ud og foreslår at ophæve bestemmelserne om beskatning af disse fortjenester, og begrundelsen herfor er naturligvis, at de pågældende skatteydere ikke selv har ansvaret for eller på noget tidspunkt har ønsket, at der skulle gennemføres en ekspropriationsforretning, eller at der skulle opstå en skade på deres ejendom.

Modstandere af dette forslag — og dermed altså også hr. Egon Jensen og hans parti — vil hævde, at det vil fremme tilskyndelsen til at fremkalde en skade — jeg forstod på hr. Egon Jensen, at han f. eks. tænkte på brandstiftelse. Men er